

Grzegorz Paweł Korbaś

Podstawy C++

Zbiór zadań z rozwiązaniami
e-book

Opole 2020

wydawnictwo GA EDUKACJA
www.gaedukacja.pl

Prośba do czytelnika

Wydawnictwo prosi, aby nie rozpowszechniać tej publikacji w sposób nielegalny.

E-book można zakupić na stronie www.gaedukacja.pl.

Jeśli zakupiłeś tę publikację – dziękujemy!

Jeśli e-book trafił w Twoje ręce w nielegalny sposób – zapłać za niego przez podaną stronę.

Dzięki Twojej uczciwości wydawnictwo i autor będą mogli opracować kolejną pomoc dydaktyczną.

Informacje o autorze

Autor publikacji, dr inż. Grzegorz Paweł Korbaś, jest doświadczonym dydaktykiem. Przez wiele lat wykładał programowanie w języku C/C++ na Politechnice Opolskiej oraz uczył podstaw programowania w liceum.

Informacje o e-booku

Autor: Grzegorz Paweł Korbaś
Tytuł: Podstawy C++ Zbiór zadań z rozwiązaniami e-book
Wydawnictwo: GA EDUKACJA
Rok publikacji: 2020
Wydanie: pierwsze poprawione
ISBN: 978-83-943917-8-2

Uwaga: Niniejszy e-book jest elektroniczną wersją książki: Grzegorz Paweł Korbaś, Podstawy C++ Zbiór zadań z rozwiązaniami, wydawnictwo czytnia.pl, Opole 2011, wydanie pierwsze, ISBN 978-83-943917-7-5.

Naniesiono poprawki. Poza tym układ treści nie uległ zmianie.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Żadna część niniejszej publikacji nie może być w żaden sposób reprodukowana lub kopiowana bez pisemnej zgody wydawnictwa.

Osoba, która zakupiła prawo używania e-booka może go skopiować lub wydrukować wyłącznie do własnego, indywidualnego użytku.

Spis treści

Spis treści.....	3
Wstęp.....	5
Zadania.....	7
1.Podstawowe operacje.....	7
2.Instrukcje warunkowe, skok bezwarunkowy.....	9
3.Pętle.....	10
4.Tablice, struktury.....	12
5.Funkcje, rekurencja.....	14
6.Pliki.....	17
7.Wskaźniki.....	18
8.Programowanie obiektowe.....	19
9.Szablony.....	21
10.Wybrane algorytmy.....	22
Rozwiązania.....	24
1.Podstawowe operacje.....	24
2.Instrukcje warunkowe, skok bezwarunkowy.....	31
3.Pętle.....	38
4.Tablice, struktury.....	44
5.Funkcje, rekurencja.....	49
6.Pliki.....	57
7.Wskaźniki.....	61
8.Programowanie obiektowe.....	66
9.Szablony.....	72
10.Wybrane algorytmy.....	77
Aneks A. Środowisko pracy.....	83
Aneks B. Wybrane elementy języka C++.....	87

Wstęp

Zawartość zbioru

Niniejszy zbiór zawiera 138 zadań z podstaw języka C++ wraz z pełnymi rozwiązaniami i komentarzami do rozwiązań. Zadania zostały zgromadzone w dziesięciu rozdziałach. Ponadto, w dodatkach do zbioru, opisano sposób uruchamiania programów na czterech różnych kompilatorach oraz przedstawiono podstawowe informacje dotyczące języka C++.

Zbiór powstawał z myślą o osobach, które rozpoczynają naukę podstaw C++ i nie mają doświadczenia związanego z programowaniem. Do podstawowych użytkowników mogą należeć:

- uczniowie szkół ponadgimnazjalnych uczący się programowania
- studenci pierwszych semestrów kierunków technicznych
- osoby samodzielnie poznające podstawy języka C++

Zbiór nie jest podręcznikiem. Powinien być używany w połączeniu z rzetelnymi źródłami wiedzy o języku C++ (lekcjami lub wykładami, literaturą, źródłami z Internetu). Zadania powinny być używane jako materiał do samodzielnych lub kierowanych ćwiczeń.

Sposób korzystania ze zbioru

Zadania ze zbioru proponuje się wykonywać w takiej kolejności, w jakiej zostały zaproponowane w zbiorze. Kolejne rozdziały wymagają utrwalonej wiedzy i umiejętności z rozdziałów poprzednich. Zadania trudniejsze zostały oznaczone gwiazdką - można je ominąć i wrócić do nich w późniejszym czasie. Z punktu widzenia dydaktycznego autor proponuje korzystać ze zbioru zgodnie z następującym schematem:

1. Poznanie zagadnień teoretycznych dotyczących danego materiału na podstawie dostępnych, wiarygodnych źródeł
2. Próba rozwiązania kolejnych zadań i porównanie własnych rozwiązań z rozwiązaniami zaproponowanymi w zbiorze. Wszelkie różnice powinny zostać przemyślane, aby zrozumieć z czego wynikają - czy własna propozycja jest inną wersją o takiej samej jakości działania, czy też różnice są istotne i świadczą o braku opanowania materiału. Pomocą w analizie porównawczej mogą być komentarze do rozwiązań.
3. Jeśli brakuje umiejętności, aby samodzielnie rozwiązać przedstawione zadania, to powinno się szczegółowo przeanalizować proponowane rozwiązania tak, aby je w pełni zrozumieć i umieć napisać podobne. Po krótkim czasie - rzędu 1-2 dni - powinna zostać podjęta kolejna próba samodzielnego rozwiązania zadania. To postępowanie należy powtarzać aż do skutku.
4. Po przerobieniu większej partii materiału można wybrać losowo 3-4 zadania i zrobić sobie samodzielnie sprawdzian. Sprawdzian ten warto samodzielnie ocenić korzystając z rozwiązań i komentarzy zbioru.

Errata do zbioru i prośba o uwagi

Wszystkie zadania, rozwiązania i komentarze były wielokrotnie sprawdzane, jednak w zbiorze mogą zostać znalezione pomyłki. Dlatego też na stronie www.gaedukacja.pl w zakładce „Skontaktuj się z nami” korzystający ze zbioru znajdzie odpowiedni formularz kontaktowy, poprzez który będzie można wskazać dostrzeżone pomyłki. Uwagi można również zgłaszać e-mailem: sklep@gaedukacja.pl.

Zadania

1. Podstawowe operacje

Zad.1.1 Napisz program, który: a) w pierwszym wierszu wypisuje tekst „START”, b) w kolejnym wierszu czeka na wprowadzenie dowolnego znaku.

Zad.1.2 Napisz program, który: a) w pierwszym wierszu wypisuje tekst „123+321=”, b) w drugim wierszu wypisuje tekst „444”, c) w kolejnym wierszu wyświetla komunikat systemowy i czeka na naciśnięcie dowolnego przycisku (zastosuj pauzę systemową).

Zad.1.3 Napisz program, który: a) pobiera dwie liczby całkowite L1 i L2, b) w kolejnych wierszach wyświetla ich sumę oraz iloczyn, c) w kolejnym wierszu czeka na wprowadzenie dowolnego znaku.

Zad.1.4 Napisz program, który: a) pobiera dwie liczby całkowite u i v, b) oblicza sumę i różnicę tych liczb i zapamiętuje w zmiennych sum i roz, c) w kolejnym wierszu wyświetla tekst „u+v=” oraz sumę, d) w kolejnym wierszu wyświetla „u-v=” oraz różnicę, e) w kolejnym wierszu czeka na wprowadzenie dowolnego znaku, f) zwraca do systemu liczbę -1.

Zad.1.5 Napisz program, który: a) wypisuje tekst „x=”, b) w tym samym wierszu pobiera liczbę rzeczywistą (zmiennoprzecinkową) x, c) w kolejnym wierszu wypisuje tekst „y=”, d) w tym samym wierszu pobiera liczbę rzeczywistą y, e) w kolejnym wierszu wypisuje tekst „x/y=”, f) w tym samym wierszu wypisuje wynik dzielenia x/y.

Zad.1.6 Napisz program, który potrafi odszukać miejsce zerowe dowolnej prostej zadanej w postaci kierunkowej $y=ax+b$ (przy założeniu, że $a \neq 0$). Program: a) pobiera od użytkownika współczynniki a i b, b) w kolejnym wierszu wypisuje znalezione miejsce zerowe, c) w kolejnym wierszu wykonuje pauzę systemową.

Zad.1.7 Napisz program, który: a) pobiera trzy znaki, b) w kolejnych wierszach wypisuje wszystkie możliwe permutacje tych znaków. Przykładowo dla znaków 'K', 'O' i 'T' program wypisuje (w dowolnej kolejności): „KOT”, „KTO”, „OKT”, „OTK”, „TOK” i „TKO”.

Zad.1.8 Napisz program, który: a) pobiera długości boków prostokąta a, b, b) oblicza i wypisuje obwód tego prostokąta, c) oblicza i wypisuje pole tego prostokąta.

Zad.1.9 Napisz program, który: a) pobiera dwie liczby całkowite u i v, b) wypisuje, ile razy u mieści się (całkowicie) w v, c) w kolejnym wierszu wypisuje resztę z dzielenia v przez u, d) w kolejnym wierszu wypisuje wartość rzeczywistą v/u.

Zad.1.10 Napisz program, który: a) pobiera od użytkownika liczbę rzeczywistą R (zakładamy, że jest dodatnia), b) w kolejnych wierszach wyświetla wartości $\sqrt{R}$, $\ln R$, R^{-7} oraz R pomnożone przez π .

Zad.9.7 Wykorzystaj standardowy szablon `stack`, który dostarcza funkcjonalność stosu i napisz program, który: a) pobiera od użytkownika i zapamiętuje kolejne linijki tekstów, aż do uzyskania tekstu „koniec” (ostatni zapamiętany tekst), b) wyświetla zapamiętane teksty w odwrotnej kolejności.

Zad.9.8 Wykorzystaj standardowy szablon `vector`, który dostarcza funkcjonalność tablicy i napisz program, który: a) pobiera od użytkownika i zapamiętuje kolejne liczby całkowite aż do uzyskania podania zera (ostatnia zapamiętana liczba), b) wyświetla zapamiętane liczby posortowane. Do sortowania użyj standardowego algorytmu z biblioteki `algorithm`.

10. Wybrane algorytmy

Zad.10.1 Napisz program, który: a) pobiera liczbę rzeczywistą x , b) pobiera liczbę całkowitą nieujemną N (stopień wielomianu), c) pobiera $N+1$ liczb rzeczywistych $a_N, a_{N-1}, \dots, a_0$ (w podanej kolejności), d) oblicza i wypisuje wartość wielomianu $a_0 + a_1x + a_2x^2 + \dots + a_Nx^N$. Należy posłużyć się schematem Hornera.

Zad.10.2 Napisz program, który: a) pobiera od użytkownika liczbę rzeczywistą dodatnią X , b) oblicza i wypisuje wartość pierwiastka z X wyznaczoną z dokładnością co najmniej 0,001. Dokładność występuje w kodzie jako zdefiniowana stała. Należy posłużyć się algorytmem Newtona-Raphsona.

Zad.10.3 Napisz program, który: a) pobiera od użytkownika liczby całkowite dodatnie A i B , b) oblicza i wypisuje największy wspólny dzielnik liczb A i B . Należy posłużyć się algorytmem Euklidesa.

Zad.10.4 Napisz program, który: a) pobiera od użytkownika liczbę całkowitą dodatnią N , b) pobiera i zapamiętuje w tablicy N tekstów, c) sortuje tablicę, d) wypisuje wartości posortowane w kolejnych wierszach. Zastosuj sortowanie szybkie - napisz odpowiednią funkcję.

Zad.10.5 Napisz program, który: a) pobiera od użytkownika liczbę całkowitą dodatnią N , b) pobiera i zapamiętuje w tablicy N liczb całkowitych, c) sortuje tablicę, d) pobiera od użytkownika liczbę całkowitą L , e) sprawdza, czy liczba L znajduje się wśród zapamiętanych wcześniej liczb - jeśli tak to wypisuje „TAK”. Zastosuj sortowanie szybkie, które jest dostępne w systemie. Zadbaj o optymalne wyszukiwanie liczby L w tablicy.

Zad.10.6 Napisz program, który: a) pobiera od użytkownika liczbę całkowitą X zapisaną w systemie dziesiętnym, b) wypisuje X w kolejnych wierszach w systemach dwójkowym i szesnastkowym.

Zad.10.7 Napisz program, który: a) pobiera od użytkownika linijkę tekstu, b) szyfruje linijkę szyfrem Cezara, zapamiętuje i wypisuje wynik, c) deszyfruje linijkę i wypisuje wynik. Szyfrowanie powinno działać dla znaków o kodach od 32 do 126 włącznie.

Rozwiązania

1. Podstawowe operacje

Roz.1.1 Kod rozwiązania:

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main()
{
    cout << "START" << endl;
    char x;
    cin >> x;
    return 0;
}
```

Uwaga: Dołączenie biblioteki iostream jest konieczne ze względu na korzystanie z cin oraz cout. Zamiast cout << "START" << endl; można napisać cout << "START\n";. Zastosowanie polecenia using namespace std; jest konieczna dla ustalenia tzw. standardowej przestrzeni nazw. Gdyby polecenie zostało pominięte, konieczne byłoby pisanie std::cout, std::cin, std::endl.

Roz.1.2 Kod rozwiązania:

```
#include <iostream>
#include <cstdlib>
using namespace std;
int main()
{
    cout << "123+321=" << endl;
    cout << "444" << endl;
    system("pause");
    return 0;
}
```

Uwaga: Polecenie system może zachowywać się różnie w zależności od systemu operacyjnego. Aby stosować to polecenie należy dołączyć bibliotekę cstdlib (w niektórych kompilatorach).

Roz.1.3 Kod rozwiązania:

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main()
{
    int L1, L2;
    cin >> L1;
    cin >> L2;
    cout << L1 + L2 << endl;
    cout << L1 * L2 << endl;
    char x;
    cin >> x;
    return 0;
}
```

Uwaga: Obydwie liczby L1 oraz L2 mogą zostać wprowadzone nie osobno, ale w jednym poleceniu cin >> L1 >> L2;

Roz.1.4 Kod rozwiązania:

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main()
{
int u, v, sum, roz;
cin >> u >> v;
sum = u + v;
roz = u - v;
cout << "u+v=" << sum << endl;
cout << "u-v=" << roz << endl;
char x;
cin >> x;
return -1;
}
```

Uwaga: Zwrócenie do systemu wartości różnej od zera może być interpretowane jako podawanie kodu błędu, który wystąpił w programie. Reakcja na taką sytuację zależy od systemu, który wywołał program.

Roz.1.5 Kod rozwiązania:

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main()
{
float x,y;
cout << "x=";
cin >> x;
cout << "y=";
cin >> y;
cout << "x/y=" << x/y << endl;
return 0;
}
```

Uwaga: Ponieważ x oraz y są typu zmiennoprzecinkowego, stosowane tu dzielenie to dzielenie zmiennoprzecinkowe.

Roz.1.6 Kod rozwiązania:

```
#include <iostream>
#include <cstdlib>
using namespace std;
int main()
{
float a,b;
cin >> a >> b;
cout << -b/a << endl;
system("pause");
return 0;
}
```

Roz.1.7 Kod rozwiązania:

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main()
{
```

```
for (int i=0; i<TAB.size();i++)
    cout << TAB[i] << endl;
return 0;
}
```

Uwaga: W standardowej bibliotece C++ o nazwie `vector` istnieje klasa `vector`, która dostarcza możliwości tablicy dynamicznej. Dodanie wartości na końcu tablicy realizuje metoda `push_back`. Metody `begin` i `end` zwracają tzw iteratory początku i końca tablicy. Korzysta z nich standardowa metoda sortowania szybkiego sort zawarta w bibliotece `algorithm`. Wartościowe będzie jeśli użytkownik zapozna się z dokumentacją klasy `vector` oraz z dostępnymi standardowymi algorytmami dostarczonymi w C++.

10. Wybrane algorytmy

Roz.10.1 Kod rozwiązania:

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main()
{
    int N;
    double a, x, w=0;
    cin>>x;
    cin>>N;
    cin>>w;
    for (int i=0;i<N;i++)
        {cin>>a;
         w=w*x+a;
        }
    cout<<w<<endl;
    return 0;
}
```

Uwaga: W programie stosowany jest schemat Hornera - najbardziej efektywna metoda obliczania wartości wielomianu. Czytelnik może napisać ten program w postaci rekurencyjnej.

Roz.10.2 Kod rozwiązania:

```
#include <iostream>
#include <cmath>
using namespace std;
int main()
{
    double L, p, pop, e=0.001;
    cin>>L;
    p=L/2;
    do
        {pop=p;
         p=(p+L/p)/2;}
    while (e<abs(p-pop));
    cout<<p<<endl;
    cout<<p*p<<endl;
    return 0;
}
```

Uwaga: Zastosowano metodę Newtona-Raphsona przyjmując wartość początkową jako połowę zadanej wartości p , dla której liczony jest pierwiastek.

Aneks B. Wybrane elementy języka C++

Podstawowa struktura programu

Prosty program w języku C++ może wyglądać następująco:

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main()
{
cout << "Napis" << endl;
return 0;
}
```

- Dyrektywa `include` dołącza do programu plik o nazwie `iostream`, który umożliwia używanie różnych poleceń - w tym przypadku można użyć strumienia `cout`.
- Polecenie `using namespace std;` określa tzw. standardową przestrzeń nazw. Dzięki temu można pisać `cout`, a nie `std::cout`.
- `int main() { ... }`, to główna funkcja programu - każdy program w C++ musi mieć taką funkcję. Funkcja ta może zwrócić do systemu pewną wartość całkowitą.
- Polecenie `cout << "Napis" << endl;` służy do wypisania na ekranie podanego tekstu i skoku do nowej linii.
- polecenie `return 0;` kończy działanie funkcji `main` i zwraca do systemu liczbę 0 (zwykle interpretowaną jako poprawne zakończenie programu).
- po każdym pojedynczym poleceniu w C++ znajduje się średnik. Jeśli w miejscu, gdzie dopuszcza się jedną instrukcję istnieje potrzeba wykonania większej ich liczby, należy zgrupować je w blok za pomocą klamer, np.: `{instr1; instr2;}`.

Typy zmiennych

Do przechowywania wartości w programie używa się zmiennych różnego typu, np.:

int - typ całkowitoliczbowy
float - typ zmiennoprzecinkowy (pojedynczej precyzji)
double - typ zmiennoprzecinkowy (podwójnej precyzji)
char - typ znakowy

Znaki w programie, umieszcza się w apostrofach, np.: 'x', 'Y'.

string - typ tekstowy (formalnie nie jest to typ, lecz klasa)

Aby stosować typ `string` konieczne jest dołączenie odpowiedniej biblioteki poleceniem `include <string>`. Teksty w programie umieszcza się w cudzysłowach, np.: „Witaj kolego”, „Z”.

bool - typ logiczny

Zmienna typu logicznego może przyjmować dwie wartości logiczne: **true** (prawda) albo **false** (fałsz). Można je również traktować jako liczby (odpowiednio 1 lub 0).

W niektórych przypadkach możliwe jest rzutowanie typów, czyli zmiana typu zmiennej na inny typ - może ono odbywać się jawnie lub niejawnie. Przykładowo jawne rzutowanie zmiennej a na typ `int` może mieć postać `(int) a`, albo `int(a)`.